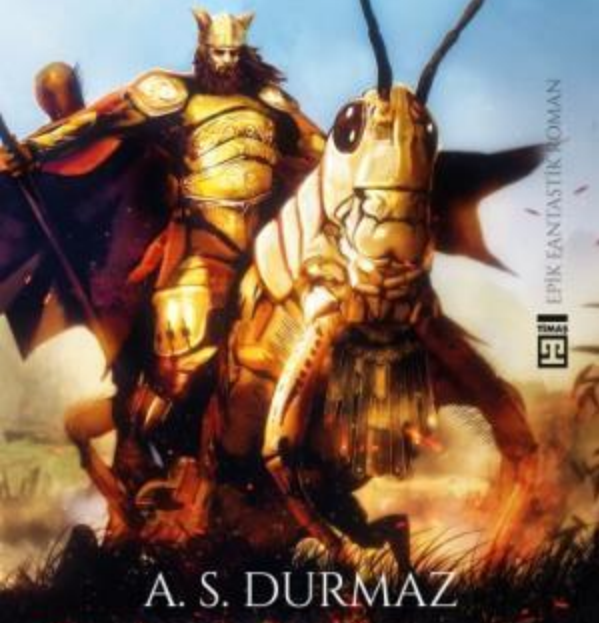

—EVRENİN KİTABI—

İLMA

LANETLİ DUVAR

EPİK FANTASTİK ROMAN

TİMAY

A. S. DURMAZ

Evrenin Kitabı
İLMA
Lanetli Duvar
Abdüsselam Durmaz

TİMAŞ YAYINLARI | 3859
Roman Dizisi | 191

YAYIN YÖNETMENİ
İhsan Sönmez

EDİTÖR
Tuğçe İnceoğlu

KAPAK TASARIMI
Ravza Kızıltuğ

KAPAK İLLÜSTRASYONU
Ethem Onur Bilgiç

1. BASKI
Eylül 2015, İstanbul

2. BASKI
Eylül 2019, İstanbul

ISBN

ISBN: 978-605-08-2043-0

TİMAŞ YAYINLARI
Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No:5, Fatih/İstanbul
Telefon: (0212) 511 24 24

timas.com.tr
timas@timas.com.tr

   timasyayingrubu

Kültür Bakanlığı Yayıncılık
Sertifika No: 12364

BASKI VE CİLT
Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. Baha İş Merkezi
Avcılar/İstanbul
Telefon: (0212) 412 17 77
Matbaa Sertifika No: 44451

YAYIN HAKLARI

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak
Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

PEL DİLİ

YAZILIŞI	OKUNUŞU
A	EN
Ø	ZU
△	VO
≠	UZ
ƒ	Rİ
∟	SUN
ρ	YA
∩	TU
∠	ZUA
∩	RİO
∩	NAİ
∩	BAN
∩	DU
∩	Fİ
∩	MUR
∩	SİN
∩	TUA
∩	Cİ
∩	ZAI
∩	MİO
∩	FAR
∩	CA
∩	YU
∩	ŞO
∩	FOA
∩	BAU

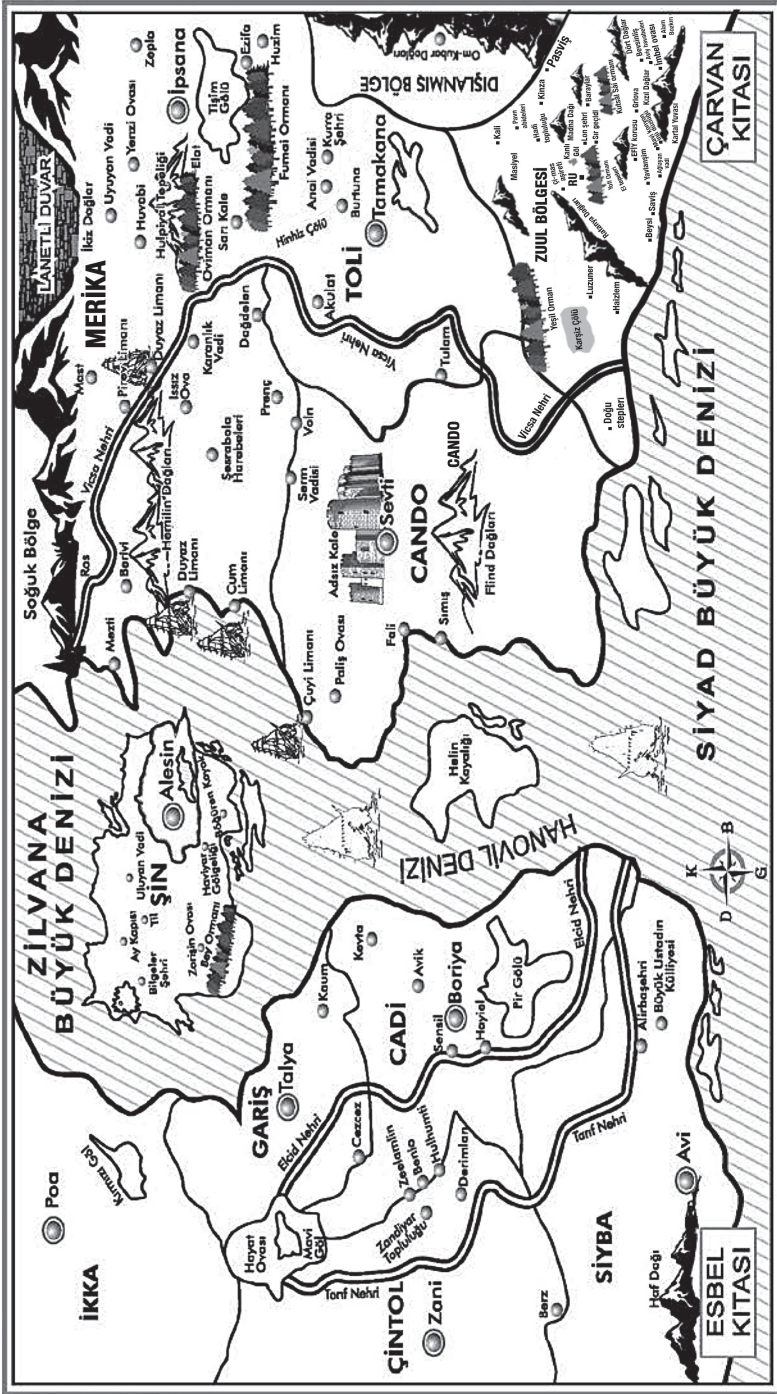
PEL DİLİ

Pel dili, ilk nişanlı Aduza'nın son zamanlarında evrenin kitabı İLMA'dan alınan değerli bilgilerin gizlenip saklanması için üretilen bir tür şifreleme diliydi. Bu değerli bilgilerin lanetli ve şerhilerin eline geçmemesi için o zamanlar kimsenin bilmediği böyle bir şifre dil icat edilmişti. İstenilmeyen kulakların dikkatinden kaçabilmenin ve bilgiyi korumanın tek yolu buydu.

O zamanlar *Bilgi*'den sorumlu olan Pel ırkı, Aduza'nın emriyle bu dili özenle oluşturdular. İlk başlarda yalnızca önemli bilgilerin aktarımında ve yazımında kullanılan bu şifre dil, zamanla, başta eğitim olmak üzere birçok önemli alanda da kullanılmaya başlanıp gerçek bir dile dönüştü. Özellikle Pel ırkı arasında hızlı bir şekilde yayıldı, çünkü söz konusu ırkın karmaşık ve ağır olan asıl diline göre, kullanımını nispeten kolay ve telaffuzu rahattı.

Pel dili hızla bilginin de dili olmuştu ve var olan bütün önemli eserler bu dile aktarılmıştı. Pel ırkınca benimsenen ve yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanan bu dil, onların adıyla, yani "Pel dili" diye anılmaya başlandı ve tarihe de bu adla geçti. O tarihten bu yana ilimle uğraşanların hemen hepsi bu dile bir şekilde vakıf oldular. Ancak bu dil, dördüncü nişanlı Marlahinal zamanında, yeryüzü ve gökyüzünün sınırlarından çekilen son Pel ırkının temsilcileriyle birlikte giderek unutulmaya yüz

tuttu. Bu tarihten sonra az sayıda ilim erbabı arasında varlığını sürdüren bu dil, on üçüncü nişanlı Kateipa Gumma zamanında büyük bir darbe aldı: Asırlardan bu yana korunarak gelen önemli eserlerin saklandığı büyük gizli mabet, lanetli ve şerhiler tarafından kundaklanarak yakıldı. Pel diliyle yazılmış yüzlerce eser yanarak yok oldu. Bu dönemde neredeyse son demlerini yaşayan Pel dili, üç asır sonra gelen on altıncı nişanlı Zimmunkurlam Marizzu sayesinde yeniden canlandı ve bugüne kadar varlığını sürdürmeyi başardı.

LANETLİ DUVAR

Soğuk Bölge

ZILVANA BÜYÜK DENİZİ

İKKA

Merik

ŞİN

ALESİN

GARIŞ

TALYA

CADI

BARIYA

ÇINTOL

ZANI

SIYBA

ESBEL KITASI

ÇARVAN KITASI

ZUL BÖLGESİ

TOLİ

TAMAKANA

DIŞLANNIS BÖLGE

HANOVİL DENİZİ

SEVİLİ

CANDO

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

SEVİLİ

Yer, gök ve arasındakiler, uyanın!
İşaretler belirdi.
Yürünecek yolun ışığı yakıldı.
Karar kılan, karar kıldı.
Işık, ışığa eşlik edecek
Karanlık, karanlığa.
Topal olan bütün ordulara hükmedecek.
Alınacak olan alınacak
Verilecek olan verilecek
Işık yanacak, sönecek
Işık yanacak, sönecek
Işık yanacak, sönecek
Yetim olan gayb merdivenlerini çıkacak.
Yükselecek olan yokluk vadisinden yükselecek
Hak gelecek, batıl zail olacak...

Saklı Levha

Beklenen gün gelmişti. Yeryüzünün kapıları Lanetli Duvar'ın ardındaki karanlık dünyanın lanetli ve şerlilerine açılacaktı. Bin yıldır biriken öfke ve intikam dışarı çıkacak, duvarın lanetli ve şerlileri ilk defa insanlarla yüz yüze gelecekti. Bu, tarihî bir gündü. Kolay değil, kıyametin kapıları açılıyordu.

Lanetli Duvar'ı çevreleyen alanda telaşlı bir koşuşturmaca hâkimdi. En sonda bulunan granit tabakanın delinmeyen kısmı da sabaha karşı açılmış, geride yalnızca Lanetli Duvar'ın karanlık dünyaya bakan gümüş kaplı dış sıvası kalmıştı. Kospar dış sıvaya dokunulmamasını ve oraya gelir gelmez deliğin kapısının derhal kapatılmasını emretmişti.

Ekitli şefler talimatlara harfiyen uymuş; dış sıvayla karşılaşır karşılaşmaz deliği temizleyerek içeriden çıkmış ve kapıyı hemen kapatmışlardı. Artık Lanetli Duvar'ın orta deliğindeki kapı kullanıma hazırды.

Dışarıdaki hazırlıklar için de ayrı bir çalışma yürütülüyordu. Surlar boydan boya silahlı Ekitlilerce kuşatılmıştı. Orta kapının önündeki platformun çevresi zırhlar kuşanmış Beyaz Devler ve Ekitliler tarafından sarılmıştı. Beklenmeyen bir tehlikeye karşı alanı bir anda yanıcı sıvılarla dolduracak kanalların başına Ekitli şefler geçmişti. Açılış için her şey hazırды. Alandan sorumlu üst düzey Ekitli şefler, heyecanla Kospar'ı bekliyorlardı.

Merika ülkesinin başkenti İpsana'daki sarayda da telaşlı, yoğun bir koşuşturmaca göze çarpıyordu. Hizmetliler ve muhafızlar sarayın ön cephesindeki geniş avluda uçabilen dev çekirgeleri yolculuk için hazırlıyorlardı. Kospar'ın uçan dev çekirgesine işlemeli altından ve gümüşten yapılma özel bir zırh giydiriliyordu. Kafasına da göz alıcı abartılı bir maske takılmıştı. Ona eşlik edecek diğer çekirgelere de farklı süs ve maskeler giydirilmişti.

Kospar ise saraydaki geniş çalışma odasında son hazırlıklarını yapıyordu. Bugün onun için tarihî bir gündü. Kendisini amacına ulaştıracak en önemli adımı atmaya hazırlanıyordu.

Heyecanlıydı. İnce süslemelerle bezeli, yedi parçadan oluşan göz alıcı pelerinini odadaki boy aynasının karşısında sırtına geçirdi. Boynundan göğsüne sarkan, üzerinde değişik geometrik şekillerin bulunduğu, beyaz altından yapılma kolyeyi eliyle düzeltti. Bugün her zamankinden daha ihtişamlı görünmeliydi. Cinleri ve tabii ki Kâhin Şif ile Beşeçlilerin lideri Mohaba'yı şaşaaıyla etkilemeli; yeryüzü ve gökyüzünün yeni efendisine yaraşır bir şekilde olmalıydı.

Parmaklarındaki farklı boyutlardaki yüzükleri bir simetri oluşturacak şekilde teker teker düzeltti. Beyaz ve kırmızı karışımı uzun saçlarını eliyle ovaladı. Ayrık bir tutam saçı özenle yerine oturttu. İçinde çekirge heykeli olan üçgen başlıklı siyah asasını eline alıp patlak gözleriyle baştan aşağı gururla kendini süzdü. Artık hazırды. Aynadaki ışıltılı patlak gözlerinin içine derin bir tutku ve heyecanla baktı. Kendisiyle gurur duyuyordu.

Çok yakında herkes büyüklüğünün hakkını teslim edecekti. Yüzünde sinsi bir gülümseme belirdi. Bakışlarını kendinden ayırmadan aynaya bir iki adım daha yaklaştı. Sonra şaşılacak bir şeye şahit oldu. Aynanın görüntüsü birden flulaşmıştı, Kospar kendini göremez oldu. İstemsizce iki üç adım geri çekildi. Adeta

ayna buğulanmış gibiydi. Çok geçmeden aynada parça parça görüntüler belirmeye başladı. Beliren parçalar bir araya gelerek görüntüyü tamamladığındaysa, “Bilge Di-Yonsah! Bilge SA!” dedi Kospar şaşkınlıkla.

Aynada beliren Bilge Di-Yonsah ve Bilge SA’ya dikkatle bakan Kospar, kısa bir şaşkınlıktan sonra toparlanıp tiz bir kahkaha attı.

“Biliyordum. Bana geleceğinizi biliyordum eski dostlarım! Görüşmeyeli ne çok zaman oldu! Görüyorum ki hiç değişmemişsiniz.”

“Seni uyarmaya geldik!” dedi Bilge Di-Yonsah. Sesi ekolu geliyordu.

“Uyarmaya mı?” dedi Kospar yine tiz bir kahkaha atarak.

“O kapıları açma Kospar. Kendini ve insanlığı tehlikeye atıyorsun,” dedi Bilge SA.

“Duvarın laneti eninde sonunda bir girdap gibi seni de dibe çeker. Duvar üzerindeki tasarruf yalnızca İLMA ve nişanlılarına aittir. Geri dönülmez bir noktaya gelmeden bu emelinden vazgeç!” dedi Bilge Di-Yonsah.

“Eski dostlarımın beni bu kadar düşündüklerini bilmiyordum!” dedi Kospar alayvari bir edayla. “Demek büyük çalışmamdan haberdar oldunuz.”

“Kıyametin kapılarını açıyorsun!” dedi Bilge SA.

“Sizin kıyametiniz, benim zaferim.”

“Kontrol edemeyeceğin bir güç sonunda seni de ezer,” dedi Bilge Di-Yonsah. “Vazgeç!”

“Korkuyorsunuz! Korkmakta haklısınız da... Çünkü çok yakında iki kıtanın tek hâkimi ben olacağım. İşte o gün kaçacak bir yeriniz olmayacak!”

“Nefsin bencil tutkuları bir sarmaşık gibi bütün benliğini sarmış. Kendin için bütün insanlığı tehlikeye atacak kadar zavallılaştıydın!” dedi Bilge SA.

Öfkesini gizlemeye çalışan Kospar, aynaya iyice yaklaştı. Yüzünde kurnaz bir gülümseme belirmişti. Gözlerinde avını köşeye sıkıştıran bir avcının heyecan ve hazzı vardı.

“O halde bir anlaşma yapalım.”

“Anlaşma mı?” dedi Bilge Di-Yonsah.

“Nasıl bir anlaşma?” diye sordu Bilge SA.

“Kapıları açmamama karşılık Yol İşareti! Yol İşareti’nin sizde olduğunu biliyorum. Onu bana verin, ben de kapıları sonsuza dek kapatayım.”

“Yol İşareti ne sana ait ne de bize... Bize ait olmayan bir şey üstüne bir anlaşma yapamayız,” dedi Bilge Di-Yonsah. “Onun tasarrufu ancak sahibine ait...”

“Sahibi mi? Yol İşareti’nin bir sahibi yoktur; onu elinde bulunduran, onun sahibi olur.”

“Yanıyorsun Kospar! Onun bir sahibi var!” dedi Bilge SA.

“Kim bu sahibi? Barda’nın oğlu mu?” diye hiddetle bağırdı Kospar. “O yaşıyor mu?”

“Yaşiyor!” dedi Bilge Di-Yonsah. “Şu an babasının emanetini Son Nişanlı olarak taşıyor. Ve çok yakında evrenin kitabı İLMA’yı tekrar yeryüzüne indirecek ve bizimle bütün diğer

ırklar arasına son güne dek aşılmaz sınırlar koyacak. Lanetli ve şerlileri sonsuza dek karanlığa gömecek. Sonuç getirmeyecek çabalarına son ver ve doğru olanda karar kıl. Zira bu gidişatının sonu yalnızca hüsrandır.”

Kospar tiz bir kahkaha attı. Gözleri öfkeden irileşmiş, kan beynine sıçramıştı. Attığı kahkahanın içinde intikamla karışık, öfke dolu bir ton vardı. Aynayı parçalamamak için kendini zor tutuyordu.

“İstesenez de istemesenez de sonunda Yol İşareti benim olacak! Duvarın ardındaki karanlığa da yeryüzündeki aydınlığa da ben hükmedeceğim. Bu benim kaderim! Çok yakında hepinizi saklandığınız deliklerden tek tek bulup çıkaracağım. Ve bana kaybettirdiğiniz yılların acısını bir bir alacağım. Nelere kadir olduğumu pek yakında anlayacaksınız!”

“Yol İşareti’ne asla sahip olamayacaksın! O hizmetkârının elinde amacına doğru yol alacak ve kurduğun bütün düzeni alaşağı edecek. Ama görünen o ki o gün gelmeden sen zaten ihtirasının kurbanı olacaksın! Sebep olduğun girdap seni yutacak! Derin bir gafletin içindesin. Yazık! Çok yazık!” dedi Bilge Di-Yonsah.

“Seni son kez uyarıyoruz Kospar!” diye haykırdı Bilge SA. “Kapıları açmaktan vazgeç! Kontrol edemeyeceğin bir güçle karşı karşıya kalacaksın. Duvarın ardında nelerin yaşandığını ve nelerin saklı olduğunu kimse bilmiyor. Kapıların açılması demek, duvarın direncinin her geçen gün biraz daha azalması demek ve bu da sonunda duvarın tamamıyla yıkılmasına neden olacak. Ve gerçek şu ki duvar yıkıldığında insanoğlunun kıyameti başlayacak. Yeryüzüne akın edecek lanetli ve şerlilerin önüne katıp helak edeceği ilk kişi de sen olacaksın. Uyan! Silkin ve bu çabadan vazgeç!”

“Bugün sarf ettiğiniz bu bilgece sözlerin hiçbir anlamı yok. Son çırpınışlarınızın faydası olmayacak. Dönüp dolaşıp tıpkı bugün olduğu gibi ayağıma geleceksiniz. Ve o gün size karşı nasıl davranırım, bilemem.”

“Elinden geleni ardına koyma. Işığın karanlığı delmesi pek yakındır!” dedi Bilge SA.

“Işığın karanlığı delmesi pek yakındır!” dedi Bilge Di-Yonsah. “Arkanı kolla Kospar! Arkanı kolla! Işığın karanlığı delmesi yakındır!”

Bilgelerin aynadaki görüntüsü tekrar flulaşmaya başladı. Aynadan tek bir ses yankılanarak geliyordu. “Işığın karanlığı delmesi yakındır! Işığın karanlığı delmesi yakındır!” Bir süre sonra görüntü de ses de tamamen kayboldu.

Kospar aynadaki görüntüsüyle karşı karşıya kalmıştı. Aynadan gelen son söz sürekli kafasında yankılanıyordu. Yüzü gerildi. Elindeki asayı öfkeyle aynanın ortasına indirdi. Paramparça olan ayna etrafa saçılmıştı. Yumruğunu sıkıp, “Pek yakında tekrar görüşeceğiz,” dedi. Etrafa saçılan cam parçalarına bakıp, “O vakit bu cam parçaları gibi önümde ufalanacaksınız!” diyerek hışımla odayı terk etti. Aklında tek bir şey vardı şimdi: Lanetli Duvar’ın orta kapısını bir an önce açmak.

Sarayın ön cephesine bakan geniş avluda tepeden tırnağa silahlı ve zırhlı yirmi muhafız ve yirmi zırhlı dev çekirge hazır bekliyordu. Kospar kendisine eşlik eden kırmızılar içindeki Şeli ile kapıda göründü. Gökyüzüne baktı. Hava bulutlanıyordu ve bulutlar kuzeye doğru hızla hareket ediyorlardı. Yüzü asıldı. Acele etmeliydiler.

Geçmek zorunda oldukları İkiz Dağlar ile Yenzi Ovası arasındaki “Yıldırımlar Koridoru” denilen bölge, adından da anlaşılacağı

üzere, yağmurla birlikte çok sayıda yıldırımın peş peşe düştüğü bir alandı. Bu alan, havanın bulutlanmasıyla birlikte adeta yıldırım ürettiyordu. Bulutlar birikmeden koridoru geçmek zorundaydılar, aksi takdirde yıldırımlara ve şiddetli yağmura yakalanarak kayıp verebilirlerdi.

“Elinizi çabuk tutun!” diye hiddetle haykırdı.

Kapıya yanaştırılan zırhlı çekirgesine hızla binip bir sıçrayışla hiç beklemeden havalandırdı. Muhafızlar da onu izledi. Peş peşe sıçrayarak havalanan çekirgeler, önden giden Kospar’ın etrafında sıralandılar.

Rüzgâr şiddetini artırmış, kuzeye yönelen kara bulutlar çoğalmıştı. Hava gittikçe kötüleşiyordu. Gökyüzünü kaplayan kara bulutlar coşkun bir nehir gibi hareketliydi. Rüzgârı arkasına alan çekirgeler iyice hızlanmıştı. Kısa bir sürede Yenzi Ovası’na, sonra da Uyuyan Vadi’nin sınırlarına girdiler. Hava iyice kararmış, gök gürlemeye başlamıştı. “Yıldırımlar Koridoru” denilen bölgeye girmek üzereydiler. Havanın durumuna bakılırsa Kospar’ın korktuğu başına gelmişti.

Yıldırımlar Koridoru’na girdiklerinde onları önce şiddetli bir yağış ve kulakları sağır eden gök gürlemeleri, sonra da göğü aydınlatan şimşek çakmaları ve tehlikeli bir şekilde düşen yıldırımlar karşıladı. Çekirgeler ürkmüş, yere yakın uçmaya başlamışlardı. Yıldırımlar sağlı sollu yakınlarına düşmeye başladı. Kospar üzerine düşebilecek yıldırımları bertaraf etmek için asasını havaya kaldırmıştı. Asanın üzerindeki yakut parçaları yıldırımı emerek etkisizleştiriyordu. Bu bilgiyi Barda’dan öğrenmişti. Çünkü Barda da yıldırım tehlikesine ve karanlığa karşı yakuttan yapılmış özel bir yüzük takardı. Nitekim asasının üzerine kakılı yakut parçaları Kospar’ın üstüne gelen bir yıldırımı üzerine çekerek etkisizleştirmişti. Arkadan gelen muhafızlardan

ikisiyse onun kadar şanslı değildi. Yıldırım çarpmasıyla yanıp yere çakılmaları bir olmuştu.

Kospar arkadan gelen gürültülere aldırmadan hızla ilerliyor, bir an önce bu koridordan çıkmak istiyordu. Yıldırım ve şimşeklerin ürkütücü sesleri arasında koridorun sonuna geldiler. Tehlikeli bölgeden çıkmadan hemen önce bir muhafız daha isabet alarak adeta küle döndü.

Koridordan üç kayıpla çıkmışlardı. Derin bir nefes aldılar. Yağmur ve yıldırımlar geride kalmıştı. Rüzgâr bile esmiyordu artık. Bu, Lanetli Duvar'a yaklaştıklarının alametiydi. Bir süre sonra Burgulu Kule'nin üzerindeki çekirge heykeli görünmüştü. Kospar o an heyecanlandığını fark etti. İkiz Dağlar'ın sisler içindeki zirvelerine ve Lanetli Duvar'a baktı. Amacına çok yakındı artık.

Burgulu Kule'nin terasında Kospar'ın gelişini gözleyen Ekitli şefler, havada beliren karaltıların Kospar ve muhafızları olduğunu anlayınca, boruların çalınması için surlarda bekleyen borazancılara işaret verdiler. Bakırdan yapılma iki ağızlıklı, uzun, yuvarlak boruya iki Ekitli birden üfledi.

Güçlü ve kalın bir ses alanda yankılanınca ciddi bir hareketlenme başlamıştı. Silahlı ve zırhlı Ekitliler ve Beyaz Devler orta kapının önündeki rampadan aşağı doğru sıralandılar. Surların üzerindeki yüzlerce Ekitli yaylarını germek için hazır bekliyorlardı. Alanı bir anda yanıcı maddeyle doldurabilecek kanalların ağızları da açılarak beklenmeyen bir duruma karşı hazır hale getirildi.

Alana varan Kospar, Lanetli Duvar'ın önündeki meydanın üzerinde iki üç tur attıktan sonra tek başına Burgulu Kule'nin terasına indi. Onu takip eden muhafızlarsa kulenin girişindeki

boş alana indiler. Hızla soluyan zırhlı çekirgesinden inen Kospar, kendisini bekleyen Ekitli şeflerin karşılama merasimine aldırmandan hızla içeri girdi.

Tam o esnada Lanetli Duvar'ın ardından her zamanki ürpertici seslerden biri yükseldi. Alandaki Ekitliler korkuyla irkilmişti. Kospar'ı takip eden Ekitli şefler bile bir an ürpermiş, sonra toparlanmışlardı. Kospar'ın dışındaki herkeste neyle karşılaşacaklarını bilememenin endişesi vardı. Çünkü beklenmeyen bir durumda ilk hedefin kendileri olacağını biliyorlardı.

Islanan pelerinini alelacele yedeğiyle değiştiren Kospar, bir yandan da Ekitli şefin verdiği raporu dinliyordu. Anlattıklarına bakılırsa orta kapının açılması için gereken her şey istediği gibi yapılmıştı. Kapının açılması Kospar'ın bir işaretine bakıyordu artık. Bunu duyunca heyecanı gözlerine yansdı. Küçük gözleri ışıltıyordu.

Yeni pelerinin bağcıklarını bağlayıp çekirge başlı altın bir broşla tutturduktan sonra, kendinden emin bir edayla terasa doğru yürüdü. Oradan alanı dikkatle gözden geçirdi. Her şey istediği gibiydi. Ekitliler gözlerini ona dikmiş, korkuyla karışık bir heyecan içerisinde kendisinden gelecek işareti bekliyorlardı.

Kospar tereddüt etmeden esasını havaya kaldırarak beklenen işareti verdi. Surların üstündeki borulardan bu kez tiz bir ses yükseldi. Orta kapının önündeki rampanın üzerinde bekleyen iki Beyaz Dev, Ekitli şeflerin talimatıyla kapının arkasındaki üç demir levhayı birer birer kaldırdı. Kospar heyecan içinde gözlerini onlara dikmişti. Ekitliler olanları korkulu gözlerle izliyorlardı. Devlerden biri kapının üzerindeki halkalardan birini, bir diğeri de diğer halkayı tutarak aynı yönde çevirmeye başladılar.

Güçlükle dönen kapının üstündeki siyah işaretle duvardaki siyah  zgi aynı hizaya gelince kapı durdu. Devlerden biri irili ufaklı makaralardan sarkan yağlı iki halattan birini kapının ortasındaki halkaya, diğerini de dibindeki halkaya geçirip kenara çekildi. Ekitli Şefin işaretiyle aşağıdaki devler önce kapının ortasındaki halkaya bağlı halata yüklendiler. Kapı gıcirtıyla delikten dışarı doğru çıkmaya başladı. Belli bir mesafeye gelince durdu. Sonra alttaki halata y klenildi. Herkes nefesini tutmuş, heyecanla kapıya odaklanmıştı. Kapı yavaş yavaş yukarı doğru açılmaya başladı. Alanda tam bir sessizlik hâkimdi.  ıkan gıcirtı sesi alanın her tarafından rahatlıkla duyuluyordu. Dikkatler iyice deliğe odaklanıyordu.

Sonunda kapı tam olarak açıldı ve üstte durdu. Herkes nefesini tutmuş, delikten neyin çıkacağını meraklı ve korkulu bakışlarla izliyordu. Ancak kapı tamamen açılmasına karşın henüz bir farklılık g zlemlenmemişti. Deliğin içinden gelen ne bir ses ne de bir hareketlilik vardı. Ekitli Őeflerden biri başını deliğin içine doğru korkuyla uzattı. Deliğin sonunda hareket eden bir karanlıktan başka bir Şey yoktu. Ne bir varlık ne de bir ses... Yalnızca dönüyormuş gibi duran karanlık bir perde...

Ekitli Őef yanına silahlı beş Ekitli daha alarak, neler olduğuna bakmak için çekingen adımlarla deliğe girdi. Alandaki herkes merak içindeydi. Deliğe giren Ekitli Őef ile diğer beş Ekitli ağır adımlarla, Őiřmeye başlayan karanlık perdeye doğru yürümeye başladılar. Herkes ani bir saldırıya karşı tetikteydi.

Karanlık perde güçlü bir basınca maruz kalmış gibi deliğin içine doğru Őiřmeye devam ediyordu. Ansızın kulakları tırmalayan, derinden gelen bir uğultu meydana geldi. I erideki Ekitliler korkuyla irkildi. Ardından iyice Őiřen karanlık perde büyük bir

gürültüyle patladı. Patlamanın etkisiyle oluşan güçlü dalga, içerideki Ekitlileri delikten dışarı, uzaklara fırlattı.

Meydandaki korkulu kalabalığın gözleri önünde yere çakılan Ekitliler feci şekilde ölmüşlerdi. Herkes korkuyla silahlarına sarıldı. Ekitli şeflerin gözleri Kospar'a yöneldi, ondan gelecek emirleri bekliyorlardı. Kospar bütün heyecanına rağmen soğukkanlılığını koruyordu. O sırada deliğin içinden garip sesler gelmeye başladı. Dikkatler tekrar kapıya yönelmişti. Sesler giderek daha ürpertici bir hal almaya başlamıştı. Rampadaki Devler ve Ekitliler endişeyle silahlarını sıkı sıkı kavradılar. Nefesler tutuldu. Sesler giderek arttı ve çok geçmeden tarihe geçecek ilk adımların sesleri duyuldu.

Baş döndüren derin bir uçurum, gökyüzünün boşluğunda yankılanan rengârenk kuşların şirin cıvıltıları, birbirinden güzel çiçeklerin kokularını taşıyan naif bir rüzgâr, usulca sallanan ağaçların tatlı hışırtısı ve karşıdaki yeşil dağların bağrından aşağı süzülen, birbirinden ihtişamlı, birbirinden güzel, irili ufaklı onlarca şelalenin nağmeli sesi...

Tar'ın kulağına tüm tabiatın bir ağızdan zikriymiş gibi gelen bu sesler, yüreğinin sesiyle bir olup dua dua gökyüzüne yükseliyordu. Bir süredir Bilge Di-Yonsah'ın kendisine gösterdiği bu muhteşem noktada düşüncelere dalıyor, ruhunu arındırarak güçlenmeye çalışıyordu.

Bilge Di-Yonsah'ın çalışmalarını yürüttüğü, Bilgi Odası'nın da bulunduğu bu yer, Bilgeler Şehri'nin ana dalındaki son katın arka tarafıydı. Rengârenk çiçekler ve yeşilliklerle süslü, uçurumun boşluğuna doğru yaklaşık on on iki insan boyu uzanan, beş kulaç genişliğindeki bu terasa; Bilgi Odası'ndaki gizli bir bölmeden çıkılıyordu. Nefes kesen manzarası, insana göğün boşluğundaymışçasına müthiş bir özgürlük hissi veriyordu.

Son yaşanan olaydan sonra bu saklı teras kendisine çok iyi gelmişti. Bir taraftan ölümlle burun buruna gelen sevdiklerini kaybetme endişesi, bir taraftan da artık tescillenen son nişanlılığın ağır sorumluluğu onu daha çok düşündürür olmuştu.

Bilge Di-Yonsah da üzerindeki bu baskı ve endişeyi fark etmiş olmalı ki bu güzel yeri onunla paylaşmıştı. Burası gerçekten de ruhuna iyi geliyordu. Düşüncelerini toparlıyor ve onu bekleyen Yol İşaretleri için kendini hazırlamaya çalışıyordu.

“Balıklı Havuz’un bulunduğu terasın, Bilgeler Şehri’nin en güzel terası olduğunu sanıyordum,” dedi Meysa, sırtı dönük Tar’ı düşüncelerinden alıkoyarak. “Meğer yanılmışım,” diye de ekledi enfes manzarayı hayranlıkla seyrederken.

“Meysa!” dedi Tar şaşırarak.

“Beni beklemiyordun değil mi?” dedi Meysa gülümseyerek.

“Şeyy!” dedi Tar ne diyeceğini bilemeden.

“İşte böyle bulurum seni!”

“Burayı nasıl buldun? Bilge Di-Yonsah mı getirdi seni?”

“Hayır, Bilge SA getirdi.”

“Bilge SA mı?” dedi Tar şaşırarak. “Bilge Di-Yonsah’tan başka kimsenin burayı bilmediğini sanıyordum.”

“Ne o?” dedi Meysa yüzünü asarak. “Buraya gelmemden rahatsız olduysan gideyim!”

“Hemen de alınırım diyorsun yani,” dedi Tar gülümseyerek.

“Bilmem artık!” dedi Meysa, Tar’dan biraz uzaklaşıp yüzünü uçurumdan yana dönerek.

“İlk şaşkınlığımı başışla lütfen!” dedi Tar, Meysa’nın yanına giderek. “Kimseyi beklemiyordum, birden seni karşımda görünce biraz afalladım. Tabii ki burada olmana çok sevindim. Kızmadın değil mi?”